

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 212/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маша Марјановић, адвокат из ..., против тужених: Компаније "Internacional CG" д.п. у стечају, из Новог Београда, чији је законски заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника, Београд, тужене Компаније "Generalexport" д.п. у стечају, из Новог Београда, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради дуга, одлучујући о сукобу између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду о стварној надлежности суда, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Пред Трећим основним судом у Београду, вођен је поступак по тужби тужиоца АА из ..., против тужених: Компаније "Internacional CG" д.п, Компаније "Generalexport" д.п, и Републике Србије, ради исплате новчане накнаде по Социјалном програму прво и друготуженог, у висини од по 200 евра за сваку годину рада тужиоца код ових тужених. У току поступка, решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 21.10.2015. године, отворен је поступак стечаја над туженом Компанијом "Internacional CG" д.п, а решењем истог суда Ст 68/15 од 04.11.2015. године, поступак стечаја је отворен и над туженим "Generalexport" д.п., па је Трећи основни суд у Београду донео решење П1 921/15 од 06.07.2016. године, којим је одређено да се прекида поступак у овој правној ствари, због отварања поступка стечаја над прво и друготуженим. Решењем П1 760/18 од 10.12.2018. године, одређено је да се поступак наставља, а истом одлуком Трећи основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за даље поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет доставио Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр. 116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни

касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 4. истог става, одређено је да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа, који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају поступак стечаја је отворен над туженим Компанијама “Internacional CG” и “Generalexport”, па применом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, Привредни суд јесте надлежан да суди по тужби тужиоца против ових тужених, без обзира што су тужиоци физичких лица.

Међутим, имајући у виду да тужена Република Србија, није јединствени супарничар у смислу члана 210. ЗПП, са туженима над којима је отворен поступак стечаја, што значи да спор не мора да се реши на исти начин према свим супарничарима, то је Трећи основни суд у Београду био у обавези да прво донесе решење о раздвајању поступка (у односу на тужене Компаније “Internacional CG” и “Generalexport”), а потом, применом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, и решење о стварној ненадлежности само у односу на ове тужене.

За наставак поступка по тужби тужиоца - физичког лица против тужене Републике Србије, нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, па је за даље суђење против овог туженог, стварно надлежан суд опште надлежности – основни суд, у складу са одредбом члана 22. став 2. истог Закона.

Имајући у виду изнето, као и да Трећи основни суд пре доношења решења о стварној ненадлежности није поступио на овај начин, Врховни касациони суд је, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић